

การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ในวิชาภาษาไทย (สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

สุชาดา ปิติพร¹
ดร.ไพทยา มีสัจย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย (สาระที่5 วรรณคดี วรรณกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ศึกษาพัฒนาการของพฤติกรรมกลุ่ม 4) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางเขน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน ที่ได้รับการเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องหัวใจชายหนุ่ม วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) แบบทดสอบวัดความคิดวิเคราะห์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ 4) Paired t-test (Dependent) ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) ผลการพัฒนาความคิดวิเคราะห์มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนได้คะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 และนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ มี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 3) ผลการศึกษาพัฒนาการของพฤติกรรมกลุ่ม มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ระดับ ดี 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

คำสำคัญ : การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ , กระบวนการกลุ่ม , วิชาภาษาไทย(สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม

¹ นักศึกษาลัทธิสุตตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

วรรณคดีไทยถือเป็นศาสตร์แห่งการใช้ถ้อยคำ และยังสัมพันธ์กับศาสตร์แขนงอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมศึกษา จิตวิทยา ปรัชญา หรือศาสนา กล่าวคือวรรณคดีไทยนั้นทำหน้าที่เป็นกระจกเงาสะท้อนให้เห็นสภาพความคิด สังคมและวัฒนธรรมของคนไทยในยุคสมัยต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้วรรณคดีไทยยังมีความเป็นศิลปะที่แสดงความงามของการใช้ถ้อยคำ ให้ผู้เสพงานได้รับรู้ความไพเราะของถ้อยคำ ท่วงทำนองสัมผัสจินตนาการอันสร้างสรรค์ของกวี ตีความกับการตีความความหมายแฝงที่กวีได้ฝากไว้ในบทประพันธ์ และมีอารมณ์ร่วมกับพฤติกรรมของตัวละครในงาน

อย่างไรก็ตามปัจจุบันการเรียนการสอนวรรณคดีไทยไม่ได้เอื้อให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากความเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะของวรรณคดีเท่าที่ควร กล่าวคือการเรียนการสอนวรรณคดียังคงมุ่งเน้นเพียงแค่นำนักเรียนเข้าใจความหมายและท่องจำคำศัพท์โบราณหรือคำศัพท์ยาก ๆ เพื่อให้ทำข้อสอบได้ วิธีการเรียนจึงเป็นไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนเสพศาสตร์และศิลปะของวรรณคดี และยังไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิด อันเป็นลักษณะพึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

นอกจากนี้เป็นที่รู้กันดีว่าการสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียนหลายแห่งไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากแนวคิด โลกทัศน์ ค่านิยม ความคิดความเชื่อที่ปรากฏในวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ หากเป็นการสอนเพื่อการอ่านเอาเรื่องเพื่อตอบคำถามสั้น ๆ ว่า ใครทำอะไรที่ไหน เมื่อไร หรือการสอนอ่านออกเสียงให้ชัดถ้อยชัดคำ การสอนวิธีดังกล่าวนี้ไม่ได้ตอบสนองต่อการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของวิชาวรรณคดีไว้ในหลักสูตรวิชาภาษาไทยทุกระดับชั้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือการเรียนการสอนวรรณคดี เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูจะต้องฝึกให้นักเรียนได้พินิจวรรณคดี คือ ศึกษาวรรณคดีอย่างลึกซึ้ง โดยการอ่านวรรณคดีอย่างพินิจพิเคราะห์ ทำความเข้าใจตีความ พิจารณาเนื้อหา และแนวคิด แล้วสามารถประเมินค่าวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ทั้งในด้านศิลปะการประพันธ์ องค์ประกอบ และคุณค่าได้ (จารุวรรณ เทียนเงิน, 2547 : 5) โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้

แนวทางที่ดีในการสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ทำได้โดย ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การอ่านวรรณคดีจะทำให้มองเห็นแง่มุมเรื่องราว ชีวิตและพฤติกรรมของตัวละครต่างยุคต่างสมัย พฤติกรรมของตัวละคร และนำพฤติกรรมเหล่านี้มาเป็นบทเรียนจำลองชีวิตให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ อันนำไปสู่การเพิ่มพูนสติปัญญามากขึ้น

การคิดวิเคราะห์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางพุทธิปัญญา ผู้ที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์จะสามารถจำแนก หาความสัมพันธ์ และประเมินค่าเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้ (สุวิทย์ มูลคำ, 2547) การจะเรียนวรรณคดีให้เข้าใจและได้ประโยชน์ต้องอาศัยทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ดี

กล่าวคือผู้อ่านต้องสามารถจับประเด็น หาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ แล้วหาข้อมูลหลักฐานมาสนับสนุนการตัดสินใจประเมิน เพื่อสรุปความคิดเห็นได้อย่างสมเหตุสมผลในที่สุด (Kurland, 2003 : 144-145)

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมแล้ว คนไทยส่วนมากยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ เห็นได้จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในปีพุทธศักราช 2552 มาตรฐานที่ได้คะแนนต่ำมากที่สุดคือ มาตรฐานที่ 4 นักเรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งได้คะแนนต่ำสุดกว่าทุกมาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552 เอกสารเผยแพร่) เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดผ่านวิชาต่างๆ โดยเฉพาะวิชาการอ่านวรรณคดีจึงน่าจะเป็นวิธีที่ดี

แท้จริงแล้วการพัฒนาทักษะความคิดวิเคราะห์สามารถสอนได้ ดังที่ Jarolimek & Parker (อ้างถึงใน อาร์ม โปธิพัฒน์, 2550 : 16) ได้กล่าวว่า วิธีการคิดวิเคราะห์สามารถสอนได้ เพราะเป็นเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมทางสมองตามทฤษฎีของ Bloom (1956) กล่าวคือการสอนให้เกิดพุทธิพิสัยระดับต่ำ ได้แก่ นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถจำแนก อธิบายขั้นตอนได้ การสอนให้เกิดพุทธิพิสัยระดับสูงคือ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการประเมินผล รวมทั้งมีความสามารถที่จะนำความคิดต่างๆ มารวมกันเพื่อนเกิดมโนทัศน์ใหม่ๆ เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ

การที่จะฝึกกระบวนการคิดให้นักเรียนรู้สึกสนุก ทำท่าย และผ่อนคลายสามารถทำได้ โดยการใช้กระบวนการกลุ่ม ด้วยพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า (1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เป็นไปอย่างตื่นตัว มีชีวิตชีวา (2) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่หลากหลาย (3) การค้นพบด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายสำหรับนักเรียน และช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ดี (4) การเรียนรู้กระบวนการมีความสำคัญ และ (5) การนำความรู้ไปใช้ช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายยิ่งขึ้น (ทิตนา แคมมณี, 2545 : 142 - 143)

การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็น การสอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ช่วยให้นักเรียนให้ประสบความสำเร็จไปพร้อม ๆ กัน จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน ลดความกังวลเพราะนักเรียนได้แลกเปลี่ยนและเรียนรู้ไปกับเพื่อนในกลุ่มของตนเองช่วยกันคิด และแก้ปัญหาต่างๆ และสามารถวิเคราะห์เนื้อหาในส่วนต่างๆ ร่วมกันได้ ซึ่งจะสามารถพัฒนาความคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความคิดวิเคราะห์ ในการเรียน วิชาภาษาไทย(สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม)โดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ที่เชื่อ กันว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการสร้างความรู้มากกว่าการรับรู้เพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็น การสนับสนุนกระบวนการสร้างองค์ความรู้ และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์การทำงานแบบ

ร่วมมือกันให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถือว่าเป็นช่วงของวัยรุ่น เป็นวัยที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง ผู้วิจัยจึงจะต้องการที่จะพัฒนาความคิดวิเคราะห์ในตัวนักเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม และให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการพฤติกรรมกลุ่ม วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้กระบวนการกลุ่ม
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีพัฒนาการทางการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรม) มีคะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75
3. นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการของพฤติกรรมกลุ่มสูงขึ้น
4. นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีความพึงพอใจระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม หมายถึง การจัดกลุ่มนักเรียนโดยครูกำหนดให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน โดยคละสัดส่วนเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน เพื่อให้สมาชิกกลุ่มช่วยเหลือกัน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในลักษณะของการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้คอยสนับสนุนการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ทั้งด้านเนื้อหา และด้านมนุษยสัมพันธ์
2. การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ลักษณะการคิดใน 3 ลักษณะ คือ การคิดวิเคราะห์ ส่วนประกอบ ซึ่งหมายถึง การรู้จักจำแนกหมวดหมู่ และ จัดกลุ่ม รวมถึงยังสามารถแยกแยะได้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คือการที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงหาความเกี่ยวข้องของส่วนประกอบหนึ่งกับอีกส่วนได้ และสุดท้าย คือ การวิเคราะห์หลักการเพื่อการประเมิน และตัดสินใจ กล่าวคือผู้วิเคราะห์สามารถประเมินและเลือกได้ว่าอะไรดี หรือไม่ดี

เหมาะสม หรือไม่เหมาะสม ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนจะถือว่ามีการพัฒนา ก็ต่อเมื่อผู้เรียนสามารถแยกส่วนประกอบ หาความสัมพันธ์ และสามารถประเมินเพื่อการตัดสินใจได้ (สุวิทย์ มูลคำ, 2547)

3. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนราชวินิตบางเขน

4. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนแต่ละบุคคลที่วัดได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางเขนที่มีต่อการพัฒนาความคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

5. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกที่ดีในการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางเขน ที่มีต่อการพัฒนาความคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางเขน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน ที่ได้รับการเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากผู้วิจัยได้สอนกลุ่มตัวอย่างเพียงห้องเดียว

ตัวแปรต้น

1. การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ตัวแปรตาม

1. ความคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
 3. พัฒนาการของพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
 4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
- ระยะเวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องหัวใจชายหนุ่ม วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบ่งออกเป็น 7 แผน

2. แบบทดสอบวัดความคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบที่เป็นปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หัวใจชายหนุ่ม เป็นแบบทดสอบที่เป็นปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม จำนวน 1 ชุด

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 อธิบายวิธีการ วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับ จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 ทำการทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาความคิดวิเคราะห์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย(สาระที่5 วรรณคดี วรรณกรรม) เรื่อง ทักษะการคิดวิเคราะห์ และหัวใจชายหนุ่ม จำนวน 7 แผน แผนละ 2 คาบ เรียนต่อสัปดาห์ ดังนี้

ขั้นที่ 4 ให้คะแนนนักเรียนในแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ในแผนการเรียนที่ 2 แผนการเรียนที่4 และแผนการเรียนที่ 6

ขั้นที่ 5 ทำการทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 6 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test)ในหัวข้อหัวใจชายหนุ่มพร้อมทั้งเฉลยและอธิบายคำตอบที่ถูกต้องหลังการสอบเสร็จสิ้น

ขั้นที่ 7 นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ

ขั้นที่ 8 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ Paired t-test (Dependent)โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย(สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีคะแนนความคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูง($\bar{X} = 12.20$, $S.D = 1.25$) กว่าก่อนเรียน($\bar{X} = 10.32$, $S.D = 2.11$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมุติฐานการวิจัย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังการเรียนลดลงเหลือ 1.25 จาก 2.11 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถเกาะกลุ่มกันมากขึ้น ลักษณะนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนของครูสามารถพัฒนานักเรียนส่วนใหญ่ได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย (สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (เรื่องหัวใจชายหนุ่ม) ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 และนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 จะเห็นได้ว่ามีนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มีมากกว่านักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์

3. ผลการศึกษาพัฒนาการพฤติกรรมการกลุ่มวิชาภาษาไทย (สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีพัฒนาการพฤติกรรมการกลุ่มสูงขึ้น คืออยู่ในระดับดี

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาไทย(สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ระดับมาก($\bar{X} = 3.70$) ด้านความพึงพอใจที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือบรรยากาศการเรียน($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียน($\bar{X} = 3.67$) ลำดับสุดท้ายคือ ประโยชน์ที่ได้รับ($\bar{X} = 3.46$)

5. ผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการพฤติกรรมการกลุ่มครั้งที่3 กับผลการคิดวิเคราะห์หลังการเรียน วิชาภาษาไทย (สาระที่5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า พัฒนาการพฤติกรรมการกลุ่มครั้งที่3โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง($r = .572$) กับผลการคิดวิเคราะห์หลังการเรียน วิชาภาษาไทย (สาระที่5 วรรณคดี วรรณกรรม)ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

อภิปรายผล

1. ผลการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการเรียน

การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เกิดจากการจัดแผนการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ กล่าวคือกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ฝึกคิด ฝึกตั้งคำถาม การคิดวิเคราะห์ ดีความ ช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์ให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ อันกล่าว

ได้ว่า การพัฒนาความคิดวิเคราะห์เป็นเรื่องที่สามารถสอนได้ ดังที่ Jarolimek & Parker (อ้างถึงใน อาร์ม โพรธิ์พัฒนา, 2550 : 16) ได้กล่าวว่า วิธีการคิดวิเคราะห์สามารถสอนได้เพราะเป็นเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมทางสมอง ผลการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียานุช สถาวรมณี (2548: 152-155) และเถวียน ดงเรื่องศรี (2553) ที่นักเรียนมีคะแนนการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นหลังการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน

นอกจากนี้ผลคะแนนการคิดวิเคราะห์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีแรงจูงใจจากการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม ดังที่ Nisan (1992) เสนอแนะว่า การที่จะพัฒนาการคิดวิเคราะห์จำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักเรียนเป็นลำดับแรก และปัจจัยที่สร้างแรงจูงใจคือ การเรียนที่มีชีวิตชีวา มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และนักเรียนมองเห็นถึงกระบวนการเรียนและการคิด (Domyei , 1994, 2001) ปัจจัยเหล่านี้มาจากการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม ดังที่ทิศนา แชมมณี (2545 : 142 - 143) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกการคิดวิเคราะห์โดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มมีพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวที่ว่า (1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เป็นไปอย่างต้นตัว มีชีวิตชีวา (2) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย (3) การค้นพบด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายสำหรับนักเรียน และช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ดี (4) การเรียนรู้กระบวนการมีความสำคัญ และ (5) การนำความรู้ไปใช้ช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายยิ่งขึ้น

2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หัวใจชายหนุ่ม

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มนอกจากสามารถพัฒนาความคิดวิเคราะห์ให้กับนักเรียนได้แล้ว ยังสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย เห็นจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้สามารถได้คะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวนถึง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 และมีนักเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 จะเห็นได้ว่ามีนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่านักเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ Johnson & Johnson (1978 : 53) ได้กล่าวว่า การเรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนสอน และช่วยกันแก้ไขปัญหาระหว่างเพื่อนในกลุ่ม ทำให้นักเรียนสนใจ และเอาใจใส่การเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของทิศนา แชมมณี (2545 : 139) ที่กระบวนการขั้นตอน พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานกลุ่ม จะช่วยให้สมาชิกกลุ่มดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดี ผลงานวิจัยที่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ หัสตินทร์ โคทวี (2542) และจินตนา กิจบำรุง (2545 : 117) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม

3. พัฒนาการของพฤติกรรมกลุ่มการเรียนรู้

จากการศึกษาพฤติกรรมกลุ่มการเรียนรู้จำนวน 3 ครั้ง แผนการเรียนรู้ที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 4 และแผนการเรียนรู้ที่ 6 พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสามารถพัฒนาพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนได้สูงขึ้น ตามลำดับ ได้แก่ มีความรับผิดชอบ รู้จักคิดรู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จ

Johnson & Johnson (1978 : 53) เสนอแนะว่า การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มถือเป็นวิธีการหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มจะสามารถกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องพยายามช่วยเหลือกันและกันอย่างเต็มความสามารถ หากยิ่งครูมีการให้คะแนนไปงาน หรือคะแนนพฤติกรรมกลุ่ม นักเรียนในฐานะสมาชิกในกลุ่มจะตระหนักดีว่าตนเองควรมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

ผลการวิจัยยังพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวเขมวันต์ (2554) ได้ศึกษาผลการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บสนับสนุนการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บสนับสนุนการเรียน วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บสนับสนุนการเรียน วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น อยู่ในระดับดี 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บสนับสนุนการเรียน วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น อยู่ในระดับมาก

4. ผลความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

หลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมด้วยวิธีนี้ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ระดับมาก ด้านความพึงพอใจที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ บรรยากาศการเรียน รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียน และลำดับสุดท้ายคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ อาจกล่าวได้ว่านักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในการเรียน จึงทำให้ผลการสำรวจความพึงพอใจออกมาในทางที่ดี ผลที่ได้นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลสิริ พุ่งอ้วน (2551) ที่ใช้กระบวนการกลุ่มในวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทวีธาภิเศก ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนก็อยู่ในระดับมาก

5. ผลการเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมกลุ่มการเรียนรู้ ครั้งที่ 3 กับ การคิดวิเคราะห์

ผู้วิจัยเปรียบเทียบความค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมกลุ่มครั้งที่ 3 กับผลการคิดวิเคราะห์หลังการเรียน วิชาภาษาไทย(สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อยืนยันว่าการจัดการเรียนรู้แบบ

กระบวนการกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาความคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ผลการหาค่าสหสัมพันธ์พบว่าคะแนน การพฤติกรรมกลุ่มครั้งที่ 3 กับผลการคิดวิเคราะห์หลังการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการคิดวิเคราะห์กับคะแนนพฤติกรรมกลุ่มนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ Zajac & Hartup (1997) และ Blatchford, Kutnick & Baines (2005) ที่ว่ากระบวนการเรียนรู้ด้วยงานกลุ่ม และพฤติกรรมที่สมาชิกในกลุ่มพยายามจะแก้ไขปัญหา และพากลุ่มให้บรรลุเป้าหมาย จะช่วยให้เกิดการพัฒนาการคิดวิเคราะห์

ข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้

ข้อค้นพบที่น่าสนใจจากการทำวิจัยครั้งนี้ คือแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนอาจจำเป็นต้องใช้ต่างชุดกัน หากระยะเวลาการสอบสองครั้งนี้ต่างกันไม่มาก

1. จากผลการวิจัย พบว่าคะแนนการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียนแม้จะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีค่า \bar{X} ใกล้เคียงกันมาก ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยใช้แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ชุดเดียวกัน ภายในระยะเวลาที่ห่างกันเพียง 7 สัปดาห์ ซึ่งถือว่าเวลาสอบก่อนและหลังการเรียนห่างจากกันไม่มากพอที่จะใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน Lynch & Maclean (2000) และ Bygate (2001) ได้เสนอแนะว่า การจะใช้ข้อสอบชุดเดียวกันควรมีระยะเวลาห่างในการสอบประมาณ 10 สัปดาห์ ด้วยเหตุนี้ หากต้องการให้ผลวิจัยมีความน่าเชื่อถือ และแสดงพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชัดเจนมากกว่านี้ ผู้วิจัยควรใช้ข้อสอบต่างชุดกัน

2. ผลการหาค่าสหสัมพันธ์พบว่าคะแนน การพฤติกรรมกลุ่มครั้งที่ 3 กับผลการคิดวิเคราะห์หลังการเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากการลักษณะการให้คะแนนแตกต่างกัน กล่าวคือการใช้คะแนนพฤติกรรมกลุ่มเป็น แบบอัตวิสัย ส่วนการให้คะแนนการคิดวิเคราะห์เป็นแบบวัตถุวิสัยผ่านการใช้แบบทดสอบ นอกจากนี้การพัฒนาการของพฤติกรรมสามารถพัฒนาได้ในระยะเวลาที่สั้น แต่การพัฒนาความรู้อาจต้องใช้เวลาให้มากกว่านี้ ดังที่ Setencich (1994) ได้เสนอแนะไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การพิจารณาการแบ่งกลุ่มนักเรียน ครูควรกำหนดให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่าง โดยคัดเลือกส่วนเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน เป็นต้น เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันเป็นหัวใจของการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการกลุ่ม

2. การจัดห้องเรียนที่ใช้กระบวนการกลุ่มต้องเหมาะสมกับการทำงานกลุ่ม ควรจัดโต๊ะให้นักเรียนนั่งกันเป็นกลุ่มเพื่อการทำงานของนักเรียน

3. ในการสอนกระบวนการกลุ่มครูจะต้องแน่ใจว่านักเรียนทุกกลุ่มเข้าใจคำสั่ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดทำงานวิจัยที่มีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความคิดวิเคราะห์ เช่น การจัดห้องเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นต้น
2. ควรจัดทำงานวิจัยที่มีการศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อการพัฒนาความคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย

บรรณานุกรม

- เขมวันต์ กระดังงา. (2554). ผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การค้นคว้าอิสระ ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จารุวรรณ เทียนเงิน. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพินิจวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนของสเตอร์นเบอร์กับวิธีสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จินตนา กิจบำรุง. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัยและศึกษาทักษะการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เถวียน ดงเรืองศรี. (2553). ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา เขมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: นิชนแอตเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.
- ทิตนา เขมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียานุช สถาวรมณี. (2548). การพัฒนากิจกรรมในหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ภาพพิมพ์.

- หัตถินทร์ โคทวิ. (2542). *การใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (สาขาวิชาประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาร์ม โพธิ์พัฒนา. (2550). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์และความสามารถวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเขียนแผนผังมโนคติ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพมหานครบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Blatchford, P., Galton, M., Kutnick, P. & Baines, E. (2005). *Improving the Effectiveness of Pupils Groups in Classrooms*. ESRC/TLRP Final Report.
- Bloom, B.S. (1956). *Taxonomy of educational objectives book 1: cognitive domain*. London: Longman.
- Bygate, M. (Ed.) (2001). *Effects of task repetition on the structure and control of oral language*. Harlow, UK: Pearson Longman.
- Dornyei, Z. (1994). *Motivation and motivating in the foreign language classroom*. *Modern Language Journal* 78, 273_284.
- Dornyei, Z. (2001). *Teaching and Researching Motivation* . Harlow: Longman.
- Jarolimek, J., and Parker, W.P. (1993). *Social Studies in Elementary Education*. 9 th ed. New York: Maxwele Macmillan International.
- Johnson, W., & Johnson, R. (1978). *Cooperative, competitive, and individualistic learning* *Journal of Research and Development in Education*, 12, 8 -15.
- Kurland. (2003). *Lontigudinal Change in Positive affect in Community-dwelling Older persons*. *Journal Compilation*, 54(1), 1846-1853.
- Lynch T. and Maclean J. (2000). *Exploring the benefits of repetition and recycling of a classroom task*. *Language Teaching Research* (4) 3: 21-250.
- Nisan, M. (1992). *Beyond intrinsic motivation: Cultivating a sense of the desirable*. In K. Oser, A. Dick, & J. L. Patry (Eds.), *Effective and responsible teaching: The new synthesis* (pp. 126-138). San Francisco: Jossey-Bass
- Setencich, J. (1994). *The Impact of Early Grade Retention on the Academic Achievement and Self-Esteem of Seventh and Eighth Grade Students*.
- Zajac R.J. & Hartup W. (1997). *Friends as Coworkers: Research Review and Classroom Implications* *The Elementary School Journal*, 98, 3-13